

רע"פ 5449/14 - פלוני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 5449/14

כבוד השופט ס' ג'ובראן

לפני:

פלוני

ה המבקש:

נ ג ד

מדינת ישראל

המשיבה

בקשת רשות ערעור על פסק דיןו של בית המשפט המחויז לנוער בתל אביב-יפו מיום 14.7.2014 בע"פ
14-3-25020-25020-3-14 נ שנית על ידי כבוד השופטים: ד' ברלינר
- נשיאה, ג' קרא - סג"נ ומ' סוקולוב

עו"ד שадי כבאה

בשם המבקש:

החלטה

1. בקשה רשות ערעור על פסק דיןו של בית המשפט המחויז לנוער בתל אביב-יפו (הנשיא ד' ברלינר, סגן הנשיא ג' קרא והשופט מ' סוקולוב) בע"פ 14-3-25020-3-14 מיום 14.7.2014, במסגרת נדחה ערעור המבקש על גזר דיןו של בית משפט השלום לנוער בתל אביב-יפו (השופט ט' פרוי) בת"פ 35336-09-12 מיום 26.1.2014.

רקע והליכים

2. המבקש הושע על יסוד הודהתו במסגרת הסדר טיעון בעבודות כתב אישום מתוקן, בעירות של נשיאת אקדח ותחמושת; החזקת רכוש החשוד בגנוב; והפרעה לשוטר במילוי תפקידו. על פי עבודות כתב האישום, ביום 7.9.2012 בשעה 01:30 לערך, הlek המבקש בלבד עם הנאשם הנוסף בתיק (להלן: הנאשם הנוסף) ונשא עמו אקדח ובו מחסנית של כדורים. באותה עת, עבר במקום שוטר סיור שקרה להם לעצור. המבקש ברך ואילו הנאשם הנוסף

עמוד 1

עוכב על ידי המשטרה. במהלך מנוסתו, נפגע המבוקש מרכיב חולף, אך המשיך במנוסתו תוך השלכת חולצה השיכת לנאשם הנוסף ובה האקדח עם המחסנית. המבוקש צירף להליך זה, תיק נוסף שהתנהלה נגדו - ת"פ 12-29210-2013, שעניינו שימוש באופנו ללא רשות בעליו, ונוהגה בו ללא שיש ברשותו רישון נהוגה ופוליסת ביטוח, וכן החזקת נכס החשוד כגנוב.

3. בית משפט השלום הפנה את המבוקש ל渴בלת تسקיר שירות מב奸 לנוער בעניינו. בדייעבד, היו בפני בית משפט השלום מספר تسקרים שהאחרון בהם מיום 25.12.2013. מן הتسקיר האחרון עולה כי בעוד שבעבר קיימם המבוקש קשר רציף עם שירות המבחן, לאחר מעצרו בספטמבר 2013, לא הקפיד הוא על קשר סדיר עד שהוא ניתק אותו באופן מוחלט. צוין גם כי המבוקש איננו נמצא במסגרת תעסוקתית או לימודית וכי הוא אינו מרגש צורך בהליך טיפול. שירות המבחן התרשם עד כי יש למבוקש קושי להתנהל על פי כללי ונורמות חברתיות תקין וכי הוא תופס את גורמי החוק כגורמים עוניים. עוד צוין כי קיימים סיכון שהוא יהיה מעורב פעמיinus בספלילים. לנוכח האמור, שירות המבחן לא בא בהמלצתה טיפולית בעניינו. במהלך התקופה שבה הופנה המבוקש לתקורי שירות המבחן, בית המשפט הפנה אותו גם לקבלית חוות דעת של הממונה על עבודות שירות. בפעם הראשונה, המבוקש הופנה בטעות כאשר הכוונה הייתה להפנות את הנאשם. אולם, לאחר שהממונה כברפגש את המבוקש, הורה בית המשפט לממונה על עבודות שירות להגיש את המלצתו לעניין יכולתו של המבוקש לבצע עבודות שירות. הממונה ציין כי המבוקש לאCSI לביצוע עבודות שירות בשל קשייו הפליליים. ביום 26.1.2014 גזר בית משפט השלום את דין של המבוקש. בית המשפט עמד על חומרת העבירות אותן הוא ביצע ועל הסיכון הטמון בהן לח"י אדם. צוין כי סיכון זה לח"י אדם מצדיק הטלת מאסר בפועל גם על מי שעז עבירתו הראשונה. בית המשפט שקל לחומרה את העובדה כי העבירות המיחסות לו בתיק המקורי ובתיק שצורף בוצעו במהלך תקופה של פחות משנה. נקבע גם כי המבוקש לא השכיל להסתיע בגורמי הטיפול והבעח חסר רצון לאפיק טיפול. ל淮南ה, שקל בית המשפט את גילו של המבוקש והיותו קטן בעת ביצוע העבירות; נסיבות חיו; העובدة כי אין לו עבר פלילי; וכן את הodium. גזר עליו בית המשפט עונש של 7 חודשים מאסר בפועל; מאסר על תנאי; פסילה מלקלל או מלחזיק רישון נהיגה לתקופה של שמונה חודשים בפועל ושל שישה חודשים על תנאי.

4. המבוקש ערער על גזר הדין בבית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו, וטען שלוש טענות מרכזיות. ראשית, כי הפנייתו לחוות דעת של ממונה על עבודות שירות, יצירה אצל ציפייה לריצוי עונשו בעבודות שירות ועל כן יש מקום לבחון אפשרות זו פעם נוספת; שנית, כי הוא לא שיתף פעולה עם שירות המבחן עקב המצב הנפשי שהוא בו בעקבות כתוב אישום אחר שהוגש נגדו ושענינו עבירות מין במשפחה - המבוקש טוען לחפותו באותו תיק והתיק מתנהל היום בבית המשפט המחוזי (להלן: כתוב האישום הנוסף), וכן משומש שהוא הניח, בעקבות ההפנייה לממונה על עבודות שירות, כי התק הנווכי יסתהים בריצויו עונש בעבודות שירות; שלישיית, כי יש לגזר גזירה שווה בין הנאשם הנוסף שהוטל עליו עונש של שישה חודשים מאסר שירות בעבודות שירות. בית המשפט המחוזי דחה את הערעור וקבע כי התנהגותו של המבוקש - החזקת נשק עם מחסנית כדורים, בריחה מהשוטרים, והשלכת האקדח במהלך המנוסה - אינה משקפת התנהגות של קטן אלא של "מקצוען". עוד נקבע כי מדיניות הענישה בעבירות מן הסוג זהה היא של הטלת מאסר בפועל. אשר לציפיותו של המבוקש, נקבע כי בפעם הראשונה המבוקש ידע שההפנה בטעות לממונה על עבודות שירות ולכן לא היה מקום לפתח אינטראס הסתכומות, ובפעם השנייה ההחלטה החלה בבית המשפט להפנותו לממונה על עבודות שירות התבבסה על העובדה שהממונה כברפגש את המבוקש וכל שנותר הוא לסתם את מצאיו, ולכן, אין די בהחלטה זו כדי ליצור הסתכומות שיש בה כדי לאוין את שיקולי הענישה האחרים. אשר להתנהלות המבוקש מול שירות המבחן, נקבע כי התמונה העולה מכל הتسويים היא כי המבוקש ניתק את הקשר עם שירות המבחן משום שהוא לא שוחר בטיפול, ולא משומש שהוא חוווה טראומה בעקבות הגשת כתוב האישום הנוסף נגדו. לבסוף, נקבע כי חלקו של המבוקש בביצוע העבירה אינו זהה לחלקו של הנאשם הנוסף, שכן המבוקש הוא המבצע העיקרי והדומיננטי בעוד שהאחרון הוא בגדיר

הבקשה

5. במסגרת בקשה רשות ערעור, המבקש טוען כי יש לקבל את בקשתו משיקולי צדק. טוען כי שגה בית המשפט בכר שלא נתן משקל מספק לגלו הצעיר, לנسبות חיו הטענות, ובכלם גודלו בנסיבות קשת יום ו��וכנות מצוקה, היותו נעדר עבר פלילי; והדעתו, והבעת חרטה מצדו. עוד טוען המבקש כי בבקשתו להפסיק את הקשר עם שירות המבחן לא מעידה על העדר רצון להשתתקם אלא מקורה בשתי סיבות. ראשית, בשל הנחה שגיה שלו לפיה הלהר יסתהם בעבודות שירות, ואשר נוצרה אצלו בעקבות הפניטו פעמיים לקבالت חוות דעת של הממונה על עבודות השירות, מבלי שיצוין כי "אין על המבקש לפתח ציפיות". שנית, המצב הנפשי שהוא שרו בו בעקבות הגשת כתוב האישום הנוסף נגדו. לנוכח האמור, המבקש טוען כי יש להמיר את עונשו לשישה חודשים מאסר אשר ירצו בעבודות שירות, ולצורך כך, מבקש הוא להורות על עירication סקירה שירות מבחן עדכני בעניינו.

דיון הכרעה

6. אין בידי להיעתר לבקשה רשות ערעור. הלכה היא, כי אין מעניקים רשות לערעור שני, אלא אם כן המקרה מעלה סוגיה או טענה בעלת חשיבות כללית, משפטית או ציבורית, החורגת מעניינים הפרטני של הצדדים (ר"ע 103/82 חנין חיפה בע"מ ב' מצת אור (הדר חיפה) בע"מ, פ"ד ל(3) 123 (1982)). או אם ישנים שיקולי צדק "אחדים בנסיבות המקרה (רע"פ 5066 אוחזין ב' מדינת ישראל (22.4.2010)). עניינה של הבקשה הוא חומרת העונש. טענות לעניין זה אין מקומות עילה לממן רשות ערעור אלא במקרים חריגים (בר"ע 2853 פלוני ב' מדינת ישראל (13.8.1991)). המקרה הנוכחי אינו נמנה על אותם במקרים.

7. העונש שנגזר על המבקש אינו חריג מדיניות הענישה הנהוגה בעבירותאותו הוא ביצע. כבר צייתי בעבר ברע"פ 2718 אבו דאחל ב' מדינת ישראל (29.3.2004) כי:

"הסכמה הטמונה בעבירה החמורה של החזקת נשק מצדיקה הטלת עונשי מאסר לריצוי בפועל גם על מי שעז עבירתו הראשונה. בבוא בית-המשפט לשקל את הענישה בעבירות מסווג זה, עליו לתת משקל נכבד יותר לאינטרס הציבורי ולצורך להרתיע עבריינים בכוח מלבצע עבירות דומות, על פני הנסיבות האישיות של העבריין".

8. הטענות אותן מעלה המבקש בבקשת זו, נבחנו בערכאות שdone בעניינו ולא מצאתו מקום לתת רשות ערעור כדי לדון בהן פעם נוספת. השיקולים עליהם מציביע המבקש ובכללם גילו הצעיר, נסיבותו האישיות, ועboro הפלילי הנקי, לא נעלו מעוני של בית משפט השלום ונזכיר כי הוא נדרש להם בגין דין. אשר להפסקת הקשר עם שירות המבחן, כפי שנקבע על ידי בית המשפט המחויז, מעוין מהמתוך האחרון שהוגש בעניינו של המבקש עולה כי הוא ביקש להפסיק את הקשר משום שהוא חש אחראות כלפי העסק המשפחת שעובד בו וכן משום שהוא לא חש צורך טיפול. אך לא עולה מתפקידו שירות המבחן כי הגשת כתוב האישום הנוסף נגדו היא שמנעה ממנו להמשיך את הקשר עם שירות המבחן. לבסוף, אין בידי לקבל את טענת המבקש לפיה הפניטו "פעמיים" למומנה על עבודות שירות יקרה אצל הסתמכות שיש בה כדי לגבור על שיקולי הענישה האחרים. ראשית, מושם שהמבחן היה מודע לעובדה כי הפניטו לממומנה על עבודות שירות מקורה בטעות סופר, וכי החלטת בית המשפט לקבל את המלצה הממונה על עבודות שירות,

נעשתה לאחר שזה כבר פגש אותם. שנית, לא פעם נקבע בבית משפט זה כי כל עוד בית המשפט לא גזר את עונשו של הנאשם אין הפנייה לממונה, כשלעצמה, מצדיקה את היוציאותה של ציפייה או הסתמכות כלשהי לעניין טיב או היקף העונש (ע"פ 8704/08 הייב נ' מדינת ישראל, פסקה 10(23.04.2009)).

סוף דבר, בבקשת רשות הערעור נדחתה בזאת.

ניתנה היום, ט"ז באלו התשע"ד (11.9.2014).

שופט